

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De dispe[n]satione super defectu naturaliu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

Clausula
luciflora
excenden-
da in signa
tura pone-
da in no-
obstante.

Ac constitutionibus, &c. Vult constitutiones, indulta, ceteraq; privilegia non obstat, etiam si ad verbum eo esset facienda: mentio: nam quod ad hoc vult haberi pro sufficienter expressis.

Non omittendum, quod si in dispensatione ad regularia commendam petatur derogatio privilegiorum, & in signatura dicatur, & cum derogatione privilegiorum dicto ordini concessorum, nec sit illud verbum, latissimè extendenda: tunc in bulla non poterunt narrari privilegia, & illis derogari, sed tantum poterit dici non obstant. privilegii dicto ordini concessis, quibus derogamus: sed illa derogatio minus sufficiens erit: Ideo sis cautus, ut ista cures in signatura conscribere, quemadmodum supra not. in tract. signat. grat. [Item non valet provisio nisi fiat mentio huius ordinis Cluniacens. etiam cum clausula generali, non obstant. docto. in c. cum ordinem. de rescript. facit. sacrosancta. de elect.]

Distiones
ita tamen
Cluniac.
& Graec.
mon. ad
ad illud
benefic.

Provisio, & c. Hæc dictio, & dictio ita tamen, & dummodo ferè æqui parantur, & restringunt ac modificant præcedentia. l. Lucius. §. quæ habeat. l. ita tamen. ff. ad Trebel. Lucas de penia in l. i. c. de col. fund. fiscal. li. ii. scripti in gl. ita tamen §. i. de mand. A. post. in Concor. & sic Papa dispensare vult, ut hæc incompatibilia simul à minore teneantur, dummodo istæ ecclesiæ debitis non fraudentur obsequiis.

Clausula
manima
rum cura
non negli-
gatur quã-
do apponi
debet.

Secundo ne animarum cura negligatur. clem. i. de prebend. soletque poni hæc clausula in dispensationibus super pluralitate, maxime quando conceditur episcopo, ut possit retinere beneficia cum episcopatu, & quando dispensatur cum minore ad curatum, & si dispensetur de non residendo, vel quando beneficii curati fit unio, ac quando dispensatur de non promovendo: quibus casibus de stylo curiæ Romæ. solet hæc addi claus. ut animarum cura non negligatur.

Tertio quod si qua alia onera illis incompatibilibus immineant, quod nullatenus negligantur, se ipsorum onera supporten-

tur, quod fieri debet. ca. de monachis. de preb. c. i. illo. ii. in 6. cle. i. de iure patro. scripti in tract. de congrua por.

Et sic iste minor debet interim habere sacerdotem, qui curæ deseruiat: alioquin non prodesset eidem dispensatio, quia dicit provisio, & c. hæc videtur esse Papæ mēs per istam particulam quæ interdum importat conditionem. gl. & doct. in clem. ut præterita. de ele. de Ripa. lib. 2. resp. c. 9. princeps. col. i.

Sed aliquando facit modum. ut Bart. docet in l. quibus. §. Terminus. ff. de cond. & demonst. per l. cum ab eo. ff. de contrah. empr. Sed Bald. in c. dudum. 2. col. 6. de ele. dicit non facere conditionem, sed obligare ad sic faciendum: ideoq; stat dispensatio: ut docet gl. in ca. non potest. de preb. lib. 6. & Do. de Rota decif. 231. ord. in not. [sub tit. de cond. app. deci. v. nica.] & Dec. cons. 327. viso casu. n. 3. idem in claus. dummodo. & c. ut docet Spe. in eo. ii. §. dicendum, vers. sed quid si in indulgentia: & istæ clausulæ respiciunt beneficia quæ perpetuam requirunt residentiam, non verò simplicia: ut consuluat Anch. cons. 17. super primo in prin. Alia multa pōderavi in bulla novæ provisionis, ideo hic sistā rateam, ad alia vitia percurrans.

De dispensatione super defectu natalium.

Videamus de dispensatione super defectu natalium ut vocant pragmatice Curie Rom. certum est dominum non debet prohibuisse, de scorto natus reciperetur, in ecclesia & ne in ecclesia ministraret. Deutero. 23. ca. recipit. Non ingredietur manzer, hoc est, de scorto natus, in ecclesiam domini usque ad decimam generationem. ca. innotuit de elect. c. per venerabilem, in si. qui fil. fiat. legit. sic declaratur in c. nisi cum pridem. de renun. sic quod in illis, qui paterna vitia non sequuntur, possunt suffragari virtutes, quæ inducent summum Pontificem ad dispensandum, si morum honestas eos commendabiles reddat. ca. presbyterorum. 56. distin. nam vndeunque nascantur homines, si parentum vitia non sectentur, honesti & salvi erunt.

De vitio
parentum
nō est quis
vniuersan-
dus.

c. Vnde cumque. ibidem: & nunquam de vitio erubescamus parentum, sed illud vnum queramus. Semper amplectamur virtutem, non est omnino nec de virtute, nec de vitio parentum aut laudandus aliquis, aut culpandus.

2 Nemo verò inde aut obscurus, aut clarus est: imo etiam vt consideratius aliquid dicamus, aut expressius, nescio quomodo magis ille respicendat, qui ex parentibus natus à virtutibus prorsus alienus, quam ipse qui fuit Dei virtute mirabilis. *Sunt verba Ioan. Chrysost. in c. nunquam. 59. dist. 11.*

Rationes
prohibiti-
onis bastar-
di ne ingre-
diantur ec-
clesiam ad
ministran-
di gratia.

3 Verum ne iniuria tales prohibiti fuisse videantur, huius prohibitionis causa triplex assignari potest. prima est dignitas & excellentia clericalis, & sacramentorum, quæ turpibus & infamibus committi non debet. *inter. de excessib. præla. & regul. infamibus. de reg. iur. in 6. l. neque famosis. C. de dignita. lib. 12.*

4 Secunda ratio est in detestationem criminis paterni, quod plerumque detestatur in filio, vt puniantur temporaliter. *cap. quero. cum sequ. 6. q. 1. & l. quisquis. C. ad leg. Jul. in 1. ca. vergens. de hereti. & ne diffametur ecclesia. Card. in c. præsumm. de filiis presbyter.*

Filii vitia
parentum
sequi so-
lent.

5 Tertia est ratio incontinentiæ paternæ solent enim filii vitia parentum læpius sequi. *cap. si gens Angelorum 56. dist. & dicitur, sepe solet similis filius esse patri. glo. in l. quod si noluit. §. qui mancipia. ff. de adilit. edic. Goffred. in summa, de filiis presbyter. Et quia iure præsumitur is incontinens, cuius pater fuit. *cap. 1. & ca. si gens. ibi libidine fures. 56. dist. Ioan. And. in reg. semel. de reg. iur. in 6. refert Alciat. in tract. præsum. in reg. 1. vers. 24. & sicut incontinentia vxoris labet actat virum. cap. in conuicio. 22. q. 1. & cap. si cuius. 34. dist. sic & multo fortius incontinentia patris maculabit filium: vt Goffred. asserit in d. summa.**

6 Sex item rationes asserit Præpos. in ca. presbyterorum. 56. dist. igitur istarum aliqua ratione cessante: non cessabit vtique prohibitio. *§. affirmatus. de nupt. in inst. quamobrem opus erit dispensatione.*

7 Ex his itaq; reperio multas à iure po-

stea factas prohibitiones: prima quo ad ordines: quia postquam dominus prohibuit illis ingredi ecclesiam, per quamdam consequentiam, ordines quoque denegauit eis, nec non primam tonsuram. *cap. 1. & per totum. de filiis presbyter.*

8 Tamen poterit naturalis ex episcopi dispensatione primam tonsuram & ordines minores sumere, ac beneficium simplex obtinere. *c. de filiis presbyter. in 6. sed non maiores ordines sine Papæ dispensatione. c. 1. eod. tit.*

9 Caterum requiritur, quod Episcopus ante collationem beneficii vel tonsuræ dispenset cum hoc illegitimo, alius non valebit actus. nec conferendo videtur dispensare. *de 2. in d. c. 1. quod secus esset in Papa, nisi Episcopus hoc scierit. Pers. ibi contra alios: sed prima cōmunis est, & tenenda.*

10 Episcopus tamen non potest dispensare ad curatum; vel ad dignitatem; nec quidem vt hic præbendam in ecclesia cathedrali obtineat. *de Ro. decif. 136. voluerunt in no. [Sub tit. de fil. presb. deci. 2.] & decif. 408. in antiq. gl. in §. item censuit. in verb. Cath. de suspens. col. in prag. quannus Arch. videatur reuere contra in d. cap. 1. & Old. conf. 215. puncta. & luf. in d. conf. 104. in 1. vol. ac lo. de Selua in tract. de benef. sat. in 3. part. q. 16. [Sub tit. de resecutione spoliar. decif. 16.]*

11 Ego autem annuerem prima sententiæ per iex. in d. c. 1. ibi. & obtinere beneficium, cui cura non imminet animarum, dummodo sit tale, super quo per ipsum Episcopum valeat dispensari: ergo episcopus nec in omnibus quidem simplicibus valet dispensare, videlicet in canonicatibus. *70. dist. c. sanctorum.*

12 Imò Episcopus in nullo simplici dispensat, in quo pater antea ministraverit, teste Siaph. in tract. de lueris grat. in. de qual. & statu benef. vers. primo quod sit illegitimus, & ita seruat stylus curiæ Romanæ, vt Episcopus nullo modo in præbendis Cathedralis ecclesiæ dispenset cum illegitimo, propter honorem & præminentiam illius ecclesiæ. *c. quamuis. de præb.*

13 Adde etiã quod si illegitimus fuerit ad sacros ordines promotus sine dispensatione,

Illegitimus ad ordines promovendus si ne dispensatione non est irregularis.

14 Vnde in bulla, quam hic illegitimus impetrabit, oportet quod faciat mentionem de defectu natalium, & quod eo non obstante assumpsit maiores ordines: sed de irregularitate quam non incurrit, non est opus facere mentionem. doct. in cap. 1. de re iudic. lib. 6. & ita servat stylus curiæ Romanæ, ut asserit Præpos. in c. Aposto. 56. dist. 15

15 Secunda prohibitio generalior est, ne beneficium vel beneficia habeant in ecclesiis, tanquam beneficiarii. d. cap. 1. de filiis presbyt. & per totum in decretal. & in 6. vnde si illegitimus impetraverit beneficium non valet impetratio, nisi facta mentione defectus natalium. c. 2. illo rit. in 6.

16 Siue beneficia conferantur eisdem in titulum, siue in commendam: imò si pater cedat commendam, non tamen illa poterit conferri filio suo bastardo: vel si resignet titulum beneficii, illegitimus filius illud nullo modo potest habere: siue pater cedat, siue alius nomine suo: quia Commenda in hoc regno non differt à titulo: ut plenè docui supra tra. de commenda.

17 Veruntamen si media persona habuerit illud beneficium in commendam, vel in titulum: purgatum erit vitium: quicquid in contrarium doct. dicant de commenda. Et ita servatur in regno, ut naturalis dispensatus ad beneficia, possit habere beneficium, etiam si pater ministraverit mediatè.

18 Prohibentur etiam ad dignitates ecclesiasticas, & personatus sine dispensatione Apostolica promovendi. c. fin. eo. tit. Ad dignitates verò temporales aliis deficientibus recipi poterunt. l. Spiritu. ff. de decur. no. l. vi gradatim. §. i. de muner. & honor.

19 Tertia prohibitio est iuris canonici, per quã illegitimus, sed nec quidè legitimus potest habere beneficium, in quo pater fuit præfectus siue (ut dicunt) proxime ministravit. c. ad exirpandas, de filiis Presb. Præpos. in summ. 56. dist. in si. c. ex parte a, de restib.

20 Ne scilicet beneficia iure hæreditario, & sanguinis concedi videantur. c. ex transmissa. & c. conquerente, de filiis presbyt. cap. 1. de præben. licet quidam instanter petant eo prætextu beneficium conferri, quod plures de eorum familia illud habuerunt: quæ ratio potius inducit ad eos repellendum, ne successio procedat in beneficiis. c. venerabilem. circa fin. ver. insuper. de elect.

ubi Panorm. quem sequitur Dec. in cap. Inter not. 2. de rescrip. Vnde scribit Gratia. in cap. Apostolica. 8. q. 1. his verbis. Apostolica auctoritate prohibemus, ne quid ecclesias & præbendas, præbendas præposituras, cappellanas, aut reliqua ecclesiastica officia hæreditario iure valeat vendicare, aut expostulare: quod si quis improbus, aut ambitionis reus attetare præsumpserit, debita poena multabitur, & postulatis carebit.

21 Limitatur nisi pater ministraverit. ibidem solum de facto. cap. constitutus. ibidem, vel ut conductor, & sic nomine alieno. arg. l. quæstum. ff. de in ius vocand. cap. constitutus. eodem.

22 Vel nisi purgatum fuerit vitium: ut pote quia facta fuit collatio post dimissionem patris extraneo, qui demum extraneus postea resignavit filio: tunc quia illud vitium purgatum fuit per mediã personam, non erit opus dispensatione, dum aliàs sit legitimus, intellige si præfatus extraneus adeptus fuerit possessionem, & ministraverit d. c. ad exirpandas.

23 Secus si statim resignaverit: fieret enim fraus, ut simulatque resignatio facta esset in favorem extranei, ipse statim in favorem filii aut nepotis resignaret, quod est reprobatum, ne fiat fraus nominis, seu personæ ad personam, reg. fraus. de reg. iur. in 6. & sic censuit Senatus Paris. pro do. de Rochebaron, contra filium episcopi Annicien.

14 Hodie verò per declarationem Clementis 7. anno incarnationis dominicæ 1533. nonas Iulii Pontificatus sui anno 7. cautum est, ne vllò vnquam tempore bastardi habent beneficia ecclesiarum, in quibus pater præfectus fuit: nec valeat dispensatio in contrarium, eò quod non sine

Beneficia iure hæreditario non deferuntur.

Purgatum quando censeatur vitium.

Arestum.

Bastardinum quam beneficia patentes obtulerunt habere possunt.

turpitudine est, vt filius pro patre ministret: & turpitudine patris ibi releuatur: ob id nisi fiat mentio huius declarationis clē. vel per æquipollens, non valebit dispensatio: quod est notandum.

Nepos non potest habere beneficium in quo auus ministravit.

25 Idem in nepote, qui non potest habere beneficium, in quo ministravit auus. *gloss. in cap. ad extirpandas eod. & cap. presbyterorum. 86. distin. vbi Cardin. & in ca. Apostolica. vbi & Archidia. cap. 8. quest. i. Panor. & alii in c. 2. de arbit. & in c. accedens, de accusat. Bened. in repet. cap. Raynuitius, in verb. & uxorem. num. 69. de testam.*

26 Licet quidam dicant eum posse præfici, quamdiu pater viuuit, secus si fuerit mortuus: cum tunc nepos ingrediatur locum patris, & sic tanquam filius reputatur. *l. Gallus. ff. de liber. & posthum. ego indistincte putarem locum esse prohibitioni, siue pater viuuat, siue non: quia filii appellatione venit nepos. l. liberorum. ff. de verb. sig. & sic fieret, legi fraus: nam qui non posset dare filio, nepoti concederet. Ad hæc eadē ratio procedit in nepote, quæ in filio, siue pater superstes sit aut mortuus: quia semper videtur successio. & l. Gallus. in hoc locum non habet.*

27 Amplia etiam in nepote legitimo descendente ex spurio, vel spuria, vt loquitur d. cap. ad extirpandas, de filiis presbyteri. vt etiam in prohibitione contineatur, & ita censuit Senatus Tholosa. contra nepotem ex filia spuria Rogerii le maistre, pro d. lo. de nuptiis. anno 1534. & pronunciatum in vigilia Pentecostes.

Arrestum.

28 Et sic nepos quamuis legitimus non potest recipi ad beneficium, in quo auus ministravit, potest tamen sumere ordines & habere alia beneficia non obstante macula patris: vt docet text. in cap. dominus, & Prepos. in cap. presbyterorum. 56. dist. nec non succedere, & alios actus exercere, dum aliud canonicum non obstat: vt in simili dicit text. in cap. vno de etate & qualitat. in 6.

Pater filii beneficium habere potest.

29 Non prohibetur tamen pater habere beneficium filii, scilicet in quo filius ministravit, tum quod hoc non inueniatur expressè prohibitum, tum etiam quia odiosum est, ergo potius restringendum, l. cum

quidam. ff. de liber. & posthum. cui dici potest, ordine turbato succedit Bulgare nato. *gl. in l. nam & si parentibus. ff. de inof. testa. & quia hoc etiam rarum est, vt filii thelaurizent parentibus, & eis beneficia resignarent.*

30 Nepos etiam, quem vulgariter nuncupamus patru, vel auunculi non prohibetur habere beneficium sui patru vel auunculi. *cap. ex parte. de offi. deleg. & d. c. 2. vbi Panor. de arb.*

31 Verum si dispensetur cum filio vt possit præfici in ecclesia, in qua pater ministravit, solet in signatura inscribi, dummodò simul non ministrent, propter decorem domus Dei. *d. c. cum decorem, eo. & hoc docet Staphil. in tractat. de liter. gratis, titul. de qualitat. & stat. benef. vers. primo, quod sit.*

32 Nullus præterea legatus dispensare potest, vt filius etiam legitimus habeat illud beneficium, in quo pater ministravit: nisi Papa hoc ei expressim concesserit. *vt decidit text. in cap. dilectus, de filiis presbyteri. nisi Papa hoc ei expressim concesserit.*

33 Quarta prohibitio est, vt filius nedum prohibeatur obtinere ecclesiam, in qua pater ministravit proximè, sed etiam illam, in qua præfectus est pater, vt pote quia Episcopus. *c. ad hæc, de filiis presbyteri.*

34 Idem si pater esset curatus, & filius vellet esse vicarius perpetuus. *c. conueniente. c. ad extirpandas, de filiis presbytero.*

35 Etiam si filius non habet ministrare, ideo non poterit habere canonicatum, vbi pater est Episcopus, vel vbi aliud beneficium obtinet. *Anso. & alii in d. c. ex transmiss. ibid.*

36 Si verò sint dissimilia beneficia poterit. *cap. ad hæc ibidem.* Et asserunt quidam hanc prohibitionem procedere tantum in illegitimis: indecorum enim est, vt in altaris officio illegitimus filius impudico patri ministret. *c. cum decorem, eo. & hoc est sine dubitatione.*

37 Sed & in legitimo idem dicit, *gl. in c. ad abolendam, ibidem per illum. text. ibi, ne canonicorum filii maxime spurii canonici fiant.* Ego putarem hanc prohibitionem tantum habere locum in illegitimis, per uersionem superius dictam, quia scandalum præbet filius spurius, quando cum patre ministrat.

nistrat, quod non facit filius legitimus: & ad hoc est tex. in d. c. ad hoc, & huius est sententia Cald. conf. i. eod. tit. quem refert & sequitur, Dec. in cap. inter. 2. not. de rescrip.

Canonici si
habetur
pessunt.

38 Nec refragatur. cap. ad abolendum. ibi. *maximè spurii*: quia ex canonicis filii possunt oriri in duplici differentia, primo naturalis tantum, si canonicus nondum sacris initiatus sit, & progenerit ex soluta: si vero sacerdos fuerit, tunc natus ex eo spurius est. c. nisi, de renun. igitur vult text. filios canonicorum non posse canonicos esse, nec præfici in ecclesia, in qua pater est canonicus, quia sunt illegitimi, & maximè si sint spurii, id est geniti à patre presbytero.

Canonici si
habetur
pessunt.

39 Sed concilium non ideo vult prohibere, quin legitimi filii possint esse canonici in ea ecclesia, in qua pater est canonicus, vel episcopus, & sic puto intelligenda ista iura: quamvis doct. valde super his dubitent, & ista opinio de consuetudine servatur, ut nusquam viderim à legitimo peti dispensationem obtinendi canonicatum in ecclesia, in qua pater legitimus habet. de Ripa in d. c. inter, in 4. not. de rescrip.

Canonici si
habetur
pessunt.

40 Quinta, genitus illicite cum vxore propria, videlicet post votum vtriusque emissum, cum sit bastardus, debet hoc in impetratione exprimere, videlicet quod sit genitus & procreatus ex legitimo matrimonio quidem, sed pater & mater ingressi fuerant religionem, & postea ex congressu fuit genitus. hoc dicit. gl. in c. ministri. di. distin. & in ca. cum muliere. 12. q. 2. doctores in c. licet, de filiis presbyter.

Canonici si
habetur
pessunt.

41 Si vero natus sit licite, utpote ab vxore, quæ maritum suum ignorabat esse sacerdotem, tunc illius bona fides excusat, ut faciat hunc filium legitimum. cap. cum inhibitione, de clandest. despon. cap. 2. & cap. ex tenore, qui filii sint legit. quamobrem tunc ille nulla indiget dispensatione, cum verè sit legitimus propter bonam fidem matris.

Canonici si
habetur
pessunt.

42 Veruntamen si probauerim aliquem esse filium sacerdotis, sufficit ad transferendum in eum onus probandi, se fuisse progenitum ante sacerdotium, aut bona fide matris. cap. inter ceteras, de rescrip. quæ

bona fides præsumitur, quando publice matrimonium est celebratum. l. si. vbi doct. de ritu nupt. ff. vel quando vocatis amicis contractum fuit. Pano. & alii in c. 2. qui filii sint legit.

43 Et de his omnibus & singulis prohibitionibus, si locus eis sit, opus est in dispensationibus facere mentionem, alioquin subreptitia erit impetratio: nec non si loco plurimum vna tantum inseratur, doct. in c. 2. eo it.

44 Item duobus modis cum his dispensatur à iure, & ab homine, à iure inquam si illegitimus ingrediatur religionem. c. i. eo. quia religionis ingressus omnè abstergit maculam c. non liceat. 19. q. ult. vt inferius dicitur abundantius [in tit. seq.] Ab homine dispensatur videlicet à Papa ad omnia, ab Episcopo ad beneficium simplex, & ab minoribus ordinibus. c. i. eo it. lib. 6. vt superius dictum fuit.

Dispensatur
cum bastar
dis & à iu
re, & ab ho
mine.

45 Nec quidè legatus dispensare ad dignitates, & curata, nec ad maiores ordines poterit, per tex. iuncta. gl. in d. c. i. in fi. eod. & in illegit. Paris. conf. 136. flame, in nu. 26. in 4. vol. nisi à Papa hoc ei speciatim concessum fuerit.

Cause dis
pensatione
in illegiti
mis.

46 Verum quia superius dictum fuit dispensationem sine causa factam non valere, dubium esse potest, quæ causæ legitimæ dispensandi sint in his naturalibus. Respon. in c. innotuit, de elec. his verbis, multa in hoc casu dispensatione inducere videbantur, literarum scientia, morum honestas, vitæ virtus, & fama personæ: vnde in dispensationibus istorum hæc dici solent.

47 Ex prædictis apparet quod circa illegitimos multiplex dispensatio concedi oportet cum solet, Primò ut tonsuram, & ordines sacros assumere possint: quod est eisdem communiter à iure prohibitum. ca. cum in cunctis, de elect. c. i. & per totum de filiis presbyter. c. per venerabilem, in fi. qui filii sint legit. quo casu si Papa dispense simpliciter, ut ordines sumere possit, intelligitur de minoribus, non de maioribus. arg. c. de stor. 43. dist. si quidem odiosa est dispensatio: quæ obrem non extendenda reg. odia, de reg. iur. & superius scripsi in effectu dispensationis, & hoc docet Specula. in eo tit. §. postremo, versic. quid si dispensatum est.

Dispensare
legitimos
multiplex
dispensatio
concedi
oportet
cum
solet.

Dispensatio 48 Secundò hic dispensatus ad ordines etiam sacros, non censetur dispensatus ut beneficium habeat: quia diuersa sunt beneficia. *ca. 1. eo. lib. 6.* & quia dispensatio non extenditur, ut *superius dixi*: nempe illegitimus non est capax etiam pensionis ecclesiasticae quae prouenit ex beneficio. *cap. extirpanda, in fin. & ibi doct. de preben. Hieron. Gigas in tractat. pens. questio. 16.* & quia loco beneficii habetur. *cap. ad audientiam. 2. de rescript. & fructus pars rei habentur. l. fructus. ff. de rei vend.*

Dispensatio 49 Quinimò dispensatus ad beneficia etiam quaecunque generaliter, non tamen censetur dispensatus ad pensionem, nempe quia hoc est odiosum, non extendendum. *c. quamuis, & c. cui de non sacerdotali, de preb. lib. 6. Fel. in c. ad audientiam. 2. de rescript. Gigas. d. q. 18. & seq. sed forte contrarium est verum, ut alibi dicam.*

Dispensatio 50 Tertio illegitimus dispensatus ad vnum non censetur ad plura dispensatus, etiam simplicia beneficia. *c. si eod. tit. in 6.*

Dispensatio 51 Quarto dispensatus illegitimus simpliciter, ut possit habere beneficium non poterit habere curatum. *d. c. 1. quia maior idoneitas in illis requiritur. ca. cum in illis. de preb. in 6.* ideo oportet exprimere in dispensatione & prebendas ac canonicatus in ecclesia cathed. *c. quamuis. 1. de preb. in 6.*

Dispensatio 52 Quinto est exprimendum, quod etiam dignitates habere possit, alias dispensatio non extenditur ad eas: *ut doct. asserunt in cap. fin. eo. tit. in 6. & superius dictum fuit*, imò etiam si fuerit expressum quod dignitates obtinere possit, adhuc non poterit obtinere dignitates curatas, *per d. ca. cum in illis. ideo hoc quoque exprimendum erit in dispensatione.*

Dispensatio 53 Sexto personatus, officia & parochiales ecclesiae debent exprimi, *quod admodum supra dixi prosequendo bullam dispensationis.*

Dispensatio 54 Septimo dignitates maiores in ecclesia post pontificalem, & principales in ecclesiis collegiatis. *c. fin. de preb.*

Dispensatio 55 Octauo quod obtinere possit in illa ecclesia in qua pater ministravit, exprimendum est, vel si pater est ibidem praefectus, aut canonicus. *c. pen. cod.*

Dispensatio 56 Nono si concedatur dispensatio illegitimo seculari, intelligitur ad secularia pro qualitate personae. *l. plenum. §. equit. ff. de usu & habit. unde si regularia velit obtinere, requiritur expressio in dispensatione, & contra, cum hoc de iure non possit. c. super. eo. de regul. Ioann. And. in reg. quae à iure, de reg. iur. in 6. in Mercu. Barba. in cap. possessiones, de reb. eccl. non alien. c. cum de beneficio, de preb. lib. 6.*

Dispensatio 57 Decimò si duo velit in eadem ecclesia, & ut dicunt, sub eodem tecto obtinere debet exprimi: alias non licebit habere duo in eadem ecclesia. *c. literas. de concess. preb. 58* Undecimò si quod habeat beneficium, illud est exprimendum. *ca. si proponente, & ca. ad aures. ac. c. cum aded. de rescript. c. non potest de preb. in 6.*

Dispensatio 59 Duodecimo in secunda dispensatione debet facere mentionem primae. *ca. 2. de filiis presbyter. in 6. sed non tenetur in impetratione beneficii facere mentionem dispensationis super pluralitate. c. non potest. de Rota dec. 280. in antiqu. l. sub rit. de appell. dec. 24. l. as. in l. nec damno. sa. C. de precib. Imper. offeren.*

Dispensatio 60 Ultimo debent ista narrari in dispensatione, nec sufficeret in non obstante hoc inferere, vel in executiuis, *per textum in cle. prima, de pre. Calder. cons. 4. illo. tit. vel suppletentes omnes defectus, & quos defectus tollere videatur, plenè scribit Praepos. in c. Canonanensem. col. 1. 56. dist. non enim communiter videtur Papa tacitos defectus tollere, quos videlicet ignorat. cap. 1. de constitut. in 6. Aegid. Bellamera, cons. 32. pro introductione. col. pen. vers. ad quar.*

Dispensatio 61 Adhuc qualitates spurietatis veniunt in dispensatione exprimendae, alioqui legitimatio, vel dispensatio nulla est: *ut habet dec. Rota. tit. qui filii sunt legit. & ple. da. ne Felin. in cap. postulasti, col. 4. & seq. de rescript. cap. innotuit, de elect. & dicitur in 3. parte, infra in materia legitima, in rescriptis. Sufficiet tamen exprimere se genitum ex presbytero & soluta, quamuis sit genitus ex vidua, quia per mortem viri sui hæc fuit soluta, *ut diuus restatur. Paul. Ergo ex.**

expressio fuit sufficiens. c. si. de secun. nupt. vbi. no. r.)

62 Si tamen in prima legitimatione & dispensatione qualitates omnes qui expresserit, & postea factus habilis impetret beneficium, sufficit dicere se pati defectum natalium, licet qualitates alias non expresserit: nam hæc vltima impetratio non est nisi executio primæ dispensationis quam obrem ad illam se referre debet. arg. l. si defensor. §. aff. de interrog. actio.

Illegitimus impetrans vnu beneficium non facta mentione dispensationis ad plura, valebit impetratio: sicut asserunt dom. de Rota decif. 280. n. antiq. & Hier. Gigas in tract. de penfio. q. 20.

64 Idem dicunt doct. in licentia data ad resignandum, quandoquidem exigua est gratia: nec difficilior redditur Papa quam obrem non alia requirit spuriæ expressio: sed hodie nec solet licentia peti, aut concedi: doct. in cl. vna. de renuncia.

65 Item si quis impetret facultatem recipiendi fructus in absentia gratia studii, nõ est necesse spuriæ qualitates exprimere: nam omnibus studere volentibus concedi solet. c. cum ex eo, de elect. in 6. hodie quoque hæc facultas non impetratur, cum iure communi concedatur. ca. vno. de cler. non resid. in 6. c. licet, de presb. nam frustra impetratur quod iure communi conceditur. l. n. C. de thesaur. lib. 10. & concessa dispensatione non residendi fructus recipi possunt. c. licet, vbi doct. de presb.

66 Addendum est quod illegitimus per ingressum religionis, & professionem fit legitimus quo ad ordines, vt sine alia dispensatione promoueri possit. c. presbyterorum. 56. dist. c. 1. de filius presbyter. Archid. in cap. si ibidem. lib. 6. d. tra. cons. 215. puncta. Ad ordines, inquam, tam maiores, quam minores. d. c. 1. gloss. in c. 2. de apost. sicut olim quo ad successiones datæ curiæ legitimus nebat. §. quibus, de hered. que ab intest. deser. in iust. l. eos. C. de his qui sponte publ. muni. subeunt. lib. 10. quia religio maculam omnem abstergit. text. in princ. aub. de monach. coll. 1. quia est in virtutibus perfectus: ideo alia non requi-

ritur perfectio. gl. in ca. quantumlibet. 47. dist. c. non licet. 21. q. vlt. alioqui esset contra intentionem ingredientis religionem, que est vel esse debet, vt Deo seruiat, & tamen hoc facere non posset.

67 Verum iste monachus factus non cõsetur habilis ad obtinendum episcopatum, nec alias dignitates minores, vel maiores, non abbatiam sui monasterii, nec curata beneficia, nisi accedente Papæ dispensatione. d. c. 1. §. si. eo. & ibi doct. quia d. c. 1. id prohibens, est tex. concilii. contra quod nõ potest episcopus dispensare, per gl. in c. cum dilectus, de elect.

68 Imò nec quidem simplicia beneficia secularia, cum sit regularis, obtinere poterit, etiam ex episcopi dispensatione. d. ca. super eo, de regular. cap. monachus. c. si cupis, & c. placuit. 16. q. 1. sed manualia non curata sic. cap. a. & cap. proposuit, eod. vbi no. & in elem. 1. de supplend. neglig. prelat. Ioan. Andr. in reg. que a iure, in fi. de reg. rur. lib. 6. in Mercurial. quia per hoc non refringitur stabilitas claustrum, cum ibi monachus maneat vt obedientiarius, ad abbatis nutum reuocandus ad claustrum. Secus esset in beneficiis aliis secularibus & hoc plene docet Prepos. in summa. 56. [Abunde Ludo. Roma. in interpre. aub. similiter. in 7. speciali. causa pte circa vltimas voluntates. C. ad legem Falsid.]

69 Etiam religiosus impetrando beneficium tenetur facere mentionem de defectu natalium: vt videtur consilium Petr. Parisi. impetrat. cons. 44. pro dict. Hieronymo, col. 1. in 4. vol. cum non sit omnino integer per ingressum religionis.

70 Et an episcopus dispensare possit illegitimum ad pensionem, Hieron. Gigas in tract. de penfio. q. 17. dicit posse in illis casibus quibus potest imponere: tamen de consuetudine generali regni episcopi nullam imponunt pensionem, in consequens, nec non dispensare super hanc pensione dispensare valebunt. Et ita seruatur in forensi iudicio: licet forte de iure esset contrarium.

71 Præterea non tollitur per ingressum religionis irregularitas ex delicto, & culpa illegitimi proueniens, vt si fuerit homicidat. tum vero maxime quando religionem

Illegitimus factus monachus non est habilis ad episcopatum, & dignitates maiores, nec ad curata.

Illegitimus factus monachus tenetur in mentionibus facere mentionem de defectu natalium.

Illegitimus factus monachus tenetur in mentionibus facere mentionem de defectu natalium.

Irregularitas ex delictis non tollitur per ingressum religionis.

Rr

ingreditur propter crimen, *glos. in c. hoc nequaquam. 7. q. 1. secus in illa, quæ venit ex macula solius illegitimitatis absque culpa: ut ea quæ prodit ex delicto patris. gl. & doct. in c. cum deputari. de ind. & doct. in c. 2. de apost. Prepos. in sua summa. 56. dist. gl. & doct. in c. 1. & sim. de eo qui furtive ord. recepit.*

72 Nisi quo ad actus temporales: unde ille qui non poterat esse testis, quia periurus, vel furti condemnatus, si religionem professus fuerit, testificari poterit: ingressus enim iste purgavit maculam quo ad temporalia: *venor. gl. Panor. & Fel. in d. capit. cum deputari, & in capit. testimonium, de testib.*

73 Qui verò sint irregulares, & quatuorplex est irregularitas, tractat Spec. in tit. de lapsis & dispens. & Soc. in repe. ca. ad audientiam de homicid.

**Dispensa-
tus secularis
an post
religionis
ingressum
regularia
habere possit.**

74 Vidi dubitari de illegitimo seculari dispensato ad quæcunque beneficia, quæ licet irregularitas, &c. qui deinde ingressus religionem confertur eidem prioratus regularis, an possit vi dispensationis illum obtinere: videbatur non posse, quia secundum qualitatem personæ tempore dispensationis videbatur solum ei providendum, & sic de seculari, cum id temporis secularis esset. *arg. l. si non sortem. §. libernus: vbi lasff. de condict. indeb. l. plenum. §. equum, de usu habitæ.*

75 Contrarium est verius, quia dispensatio ista generalis erat, per quam factus erat capax, & inclusum erat quodcunque beneficium, ut si factus sit religiosus, possit ei conferri prioratus regularis, pro qualitate suæ personæ: & attendi debet tempus vacationis, *per cap. ei cui, de præb. lib. 6. cap. si eo tempore de refer. ibidem, facit. l. si. C. de rest. mili.*

76 Idem dixi in minore, qui nominationes impetrauit, & ad curata, & ad non curata: qui si fuerit maior tempore vacationis beneficii curati, ut illum acceptare possit, *in tract. nomina. qu. 9. nu. 51. & sequ. vbi alia adduxi.*

**Commenda
dant Papa
concedit.**

77 Quamvis dispensatio concessa seculari ad quæcunque, non faciat eundem habilem ad regularia in commendam reti-

nenda, quandiu secularis remanet: ne duplex concurrat dispensatio, videlicet super defectu natalium, & super qualitate beneficiorum quod esset absurdum, nisi fuerit expressum: *ut supra dixi: Sed hoc casu poterit commendam Papa concedere, non verò ordinarius.*

78 Imò quando prouidetur patienti defectum natalium, etiam per commendam, secum debet dispensari, ut non obstante dicto natalium defectu beneficium illud commendatum recipere, licetq; retinere possit: & hoc est de stylo curiæ Roma.

79 Nota casum singularem, in quo licet collatio beneficii facta illegitimo ab ordinario non valeat: tamen si ille ad sacros ordines promotus fuerit ante collationem, & postea spoliatur beneficio, restituetur, & iure recipiet fructus, cum altari seruiat. *ca. veniens, & sequ. de filius presbyter. c. cum secundum de præb. retinereq; potest illud in odium ordinarii, qui illum ordinavit, & illi contulit, ne cogatur mendicare in opprobrium totius cleri. capit. diaconi. 5. in 93. dist.*

80 Ideo non licebit ordinario, qui contulit illud alteri conferre, licet vacet, sed à Papa poterit impetrari. *arg. tex. in c. si tibi absent. de præb. in 6. unde cum hic baltardus coloratam habuerit possessionem, fecit fructus suos, nec ob hoc factus est inhabilis, nec eget rehabilitatione quo ad fructus perceptos.*

81 Imò si hic illegitimus fuerit ad vnum dispensatus, & postea illud permutauit cum secundo, non poterit secundum retinere. *c. non potest, de præb. in 6. si tamen secundi fructus receperit, non tamen efficitur inhabilis, quia iuris autoritate recipit, cum Deo seruiat. c. veniens, eo, ideo non eget rehabilitatione.*

82 Tamen si iste fuerit dispensatus ad vnum, & illi collatum fuit vnum beneficium, super quo longo tempore litigauit, nunc componit pensionem data, an illam pensionem retinere possit: Respond. posse, quia nunquam obtinuit beneficium pacificum: ideo hæc pensio vicem habet beneficii, ad quod erat dispensatus.

83 Si verò beneficium obtinisset pacifice, & cum effectu, & postea vellet pensionem habere, vel aliud beneficium, non posset intelligi: quod enim de primo. d. c. non potest, de prob. in 6. nisi adesset claus. loco dimissi, & c. quam declaravi superius in bulla dispensationis.

84 Dispensatio ad duo vel tria per cancellariam vix solet expediri simul cum creatione protonotariatus, sed cum duabus bullis sic, nam taxæ diuersæ sunt: namque taxa protonotariatus solet dari camerario, taxa verò dispensationum vicecancellario, & ita solent ex stylo curiæ Rodu fieri diplomata.

85 Sed tamen nullam taxam à me quicquam protonotariatus receperit, quia proprio motu, & gratis atque ex animo hoc mihi Reuer. do. concessisti, cum legationis munere in partibus Gallic. fungeris, vnde est quod tuæ dignitati perpetuas agam gratias.

86 Item in dispensationibus ad quæcunque probastardis, non solet inseri clausula ad dignitates maiores in cathedralibus, nec ad principales in collegiatis, ne pariat inuidiam contra eum, qui omnino est inhabilis: vt omnibus præficiatur, ac eos regat, vt alias consului.

87 Ideo si in signatura petatur, & de speciali ad vitam, solet cassari, & deleri: nisi is qui petit, fuerit doctor, aut aliàs qualificatus, vt docet Staphil. in tract. de lit. gratie. tit. de modo & forma impetr. vers. hinc est, quia ista clausula denotat, quòd de speciali gratia dentur illi dignitates in cathedralibus, maiores post Pontificali, & principales in ecclesiis collegiatis: vt superius dixi in forma sig. & bullæ nouæ prouiso. quod permitti nõ debet.

88 Si tamen in signatura quis petierit secum dispensari, etiam ad maiores & principales dignitates, & Papa in dispositione posuerit clausulam simpliciter ad dignitates, non exprimendo maiores, nec principales, videbitur etiam ad maiores, & principales dispensatus: quia illa clausula refertur ad petita, per l. si defensor. ff. de interrog. Et generaliter est ei concessum, vt petitur: ergo & de illis dignitatibus etiam maioribus intelligetur.

89 Nec obstat reg. cancel. vbi requiritur harum maiorum dignitatum expressio, verum est: sed hic quoque in corpore & petitione partis hoc fuit expressum, ergo sufficit: paria sunt enim exprimere per se vel per relationem ad aliud. l. au prætor. §. i. ff. de re iudicat. l. certum. si certum per. ideo in bulla exprimi poterit.

90 Prædictis addendum est, quòd in illegitima illius illegitimi debet inseri claus. non obstante defectu natalium: si tamen impetierit secum dispensari de dignitate, etiam in cathedrali, exprimes defectu natalium: Sed in dispositione est clausula, & se defectu cum dicta dispensatione obtinendi dicta dignitatem, & c. & desint hæc verba, & super dicto defectu natalium, an poterit dari dispensatio super dicto defectu, & resp. posse: quia postquam Papa concessit ei, vt dignitatem obtinere possit, quam non potest obtinere sine defectu natalium dispensatione: per consequens videtur secum dispensatum super illo defectu, licet non sit expressum, per l. Barbarius. ff. de offi. prætor. nã hoc est accessorium necessarium, quod principale sequitur: vt superius scripsi.

91 Ad hæc bastardus in signatura petiit secum dispensari ad quæcunque, etiam si canonicatus & præbenda, dignitates, personatus, & c. in cathedralibus, etiam metropolitanis, vel collegiatis, & c. in clausulis tamen & in dispositione non est expressum nisi ad quæcunque, quocunque & qualiacunque, cum cura, & sine cura (vt præfertur) qualificata: dummodo non sint dignitates maiores, & c. Au intelligatur dispensatus ad dignitates & præbendas etiam in cathedralibus? Resp. sic, & in bulla poterunt exprimi.

92 Nam claus. in dispositione refertur ad clausulam in corpore scriptam, dum dixit, vt præfertur qualificata: voluit ergo Papa intelligere de quacunque qualificatione petita, & sic etiam de dignitate & præbenda in cathedrali: tum quia exceptio firmat regulam in non exceptis. l. si de regulis iuris, erat excepta dignitas maior, & principalis, ergo super aliis censetur Papa concedere, aliàs simpliciter dispens.

Rr 2

Illegitima dispensatio ad dignitatem censetur esse defectu natalium: Sed in dispositione est clausula, & se defectu cum dicta dispensatione obtinendi dicta dignitatem, & c. & desint hæc verba, & super dicto defectu natalium, an poterit dari dispensatio super dicto defectu, & resp. posse: quia postquam Papa concessit ei, vt dignitatem obtinere possit, quam non potest obtinere sine defectu natalium dispensatione: per consequens videtur secum dispensatum super illo defectu, licet non sit expressum, per l. Barbarius. ff. de offi. prætor. nã hoc est accessorium necessarium, quod principale sequitur: vt superius scripsi.

Clausula vt præfertur qualificata includit etiam præbendas cathedralis ecclesie.

fatus ad beneficia non censetur esse dispensatus in ecclesia cathedrali. *c. quamuis, de preb. lib. 6. Ioan. de Sella in tract. de benef. inertia parte, questione 25.*

Illegitimus dispensatus ad prebendas cathedrales duas obtinere non poterit.

93. Nota etiam quod dispensatus ad duas, & ad canonicatus, & prebendas etiam ecclesie cathedralis non poterit obtinere duas prebendas in cathedralibus, nisi habeat clausulam, quam soleo apponere & secundam prebendam in cathedralibus etiam metropolitanis: & sic consulti cuidam illegitimo. Legitimus vero duas obtinere potest prebendas, etiam sine dispensatione consuetudine: *vt supra dictum fuit.*

94. Non omittendum quod illegitimus regulariter tenetur in omnibus impetrationibus exprimere se illegitimum, & defectum natalium: alioqui impetrationes à Papa vel Legato impetratæ sunt subreptiæ & nullæ. *c. 2. vbi doct. de filiis presbyter.*

Cautela vt bastardus in omnibus impetrationibus non exprimat defectum natalium.

95. Cautela tamen est super hoc, vt / tu qui non vis in singulis impetrationibus hoc exprimere, impetres indultum à Papa quo non tenearis ad id, solet ita regulariter dictari, Iulius, &c. Tibi vt in quibuscunq; impetrationibus, privilegiis, literis, & indultis tam Apostolicis, quam aliis, gratiam vel iustitiam seu iustum continen. per te seu tuo nomine à sede Apostolica, vel illius legatis, aut à locorum ordinariis: vel aliis qualitercunq; de cætero impetrandis, nullam de defectu & dispensatione prædictis mentionem facere tenearis: nec propterea impetrationes, concessionem, gratiæ, mandata, privilegia, literæ, & indulta huiusmodi de subreptionis seu nullitatis vitio, aut defectu intentionis notari, seu propterea nullatenus impugnari possint, sed validæ & efficaces existant, & tibi suffragentur in omnibus, & per omnia, perinde ac si de legitimo thoro natus esses: seu in illis de defectu & dispensatione huiusmodi expressa mentio facta fuisset defectu prædicto, &c. auctoritate Apostolica tenore præsentium de speciali gratia indulgemus, &c.

96. Sed hæc literæ non solent concedi sine compositione, quæ non solet remitti,

quia tangit curie Rom. officiales, quorum salaria Papa remittere nõ consuevit: quippe veniens eis officia, contrahere videtur cum ipsis, de non reuocando eos, nec in toto nec in parte. *arg. leg. 1. ff. quibus licet ab emp. dist. 8. Bil. in l. qui se par. col. 3. c. vnde liben. Bened. in reper. ca. Rayn. in verò. duas habens. num. 30. cum seq. de testa. & videtur eos in quo remitti, nisi ex magna causa hoc faciat, & cum familiaribus vel cum illis, qui sunt benemeriti de repu.*

97. Veruntamen in simili vidi secus observari in quatuor vniuersitatibus, in quibus doctor regens fuit, vt cum doctores remitterent aliquam ex eorum salariis Bidel. salaria, si quoque nostri pro virili remittere cogentur, licet essent ipsi soliti emere sua officia: quod tamen eodem casu retento non putarem fortè procedere, quando separata essent eorum salaria à salariis doctorum: quia non arguitur ex separatis. *l. ff. de calumniator.*

98. Interdum etiam vidi in signatura dispensationis pro defectu natalium in clausulis ponere, & cum clausula, quod in quibuscunq; gratis prædictum defectum natalium exprimere non teneatur latissimè extendenda, &c. & quod perinde habeatur in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo thoro natus fuisset, & istam clausulam soleo apponere, ne duabus impetrationibus quis grauetur: quod est vitale.

99. Adde etiam in non obstantis hanc clausulam non obstantis, etiam si expressè caueretur in illis, quod nulli illegitimè geniti in canonicos recipi, ac canonicatus, aut prebendas, dignitates, vel personatos, seu officia, vel quæcunq; alia beneficia, vel prælaturas in eisdem nullatenus valeant obtinere: & quod hoc iurare teneantur, videlicet an sint de legitimo matrimonio procreati: quæ quò ad personam tuam omnino tollimus, & etiam immutamus, eis quo ad alia in suo robore duraturis iuramento confirmatione Apostolica, vel quacunque alia firmitate vallatis nequaquam obstant. auctoritate Apostolica de speciali dono gratiæ dispensamus.

105 Formi lam huius dispensationis super defectu natali docet Ioannes Andr in additio. ad Spec. in tit. de filiis presbyter. in vlt. alibi, quæ etiam ex supra scriptis plene concipi poterit.

Classificatio in principiis huiusmodi illegitimitatem non ponenda.

101 Item aduertendum, quod olim Papa solebat post salutationem in huiusmodi dispensationibus sic dicere, cum scribebat pro illegitimis illegitimæ gentes, quas vitæ decorat honestas, naturæ vitium minime decolorat: quia decus virtutis geniture maculam abtergit, in filiis, & pudicitiam pudor originis aboleret: cui itaque, & c. alia pro illegitimis nunc misa faciam.

De Dispensatione cum regularibus facta.

Sciendum est, quod cum religiosis secundum varias eorum qualitates plurifariam dispensatur, interdum cum non mendicante, alias cum mendicante.

Ch. religio- so dispensa- tio in a- lio mona- chio bene- ficiu ob- tinea.

2 Cum regulari non mendicante dispensatur, ut beneficium obtineat in alio monasterio, quâ suo & alterius ordinis: quod de iure prohibitum est, cum non liceat illis loca habere in diuersis monasteriis: quorum vnum ab alio non dependet. cap. cum singula. §. si. de preb. lib. 6. & nullas potest cum his dispensare, nisi Papa: ut ibidem dicitur: & si secus factum sit, ut si collatio fuerit ab alio facta, quam a Papa, non valebit, nec quidem a legato, nisi expressam ad hoc potestatem habente, quinimo est conferens priuatus potestate iterum conferendi, primo & recipiens efficitur ineligibilis, in d. §. fin.

Ineligibilis quomodo intelligatur.

3 Et quamuis ille textus utatur verbo ineligibilis, tamen intelligitur ille monachus inhabilis factus non solum ut eligatur: sed & ut ei beneficium conferatur. c. quisquis. de elect. licet enim appellationi electionis non veniat collatio: fallit nisi sit eadem ratio ut hic. c. cum in illis. §. 1. & 2. de preb. in 6. & hoc probatur in d. §. fin. cap. cum singula, quia rationi non conuenit, ut homines diuersæ professionis, vel habitus simul in diuersis monasteriis socientur: ut verbis tex. in cle. 1. de elect. §. i. in cap.

in noua. 16. que. 7. sic habet, Qui in administrationibus sociantur, nec professione discrepent, nec habitu: nam coherere & coniungi non possunt, quibus studia, & vota sunt diuersa.

4 Sed hoc ideo dicit ineligibilis, propter frequentiam, quia frequentius fiebant electiones in monasteriis c. monachi. in fin. de statu monach. Sed noluit ob hoc excludere collationem, videlicet ut conferri beneficium ei possit. per auth. cassia. C. de sacrosanct. eccl. §. gl. in cle. 1. de reser. scripti in 6. q. tract. not. in Concord.

5 Quandoque dispensatur, ut religiosus curatum habeat, & ecclesiam parochiale: sine dispensatione curatum habere non docentis officium. c. monachi. c. alia, §. c. placuit. 16 q. 1. §. c. perueni, ibid. c. 1. de c. monach.

Religiosus sine dispensatione curatum habere non potest.

6 Quod est verum, nisi sit beneficium curatum sui ordinis, & per foundationem illis addictum, tunc ad presentationem abbatis poterit curia præfici, etiam sine dispensatione. cle. ut professores, §. ibi Bonifac. net. 16. de reg. cap. doctor, §. c. seq. 16. q. 1. gloss. in summa. ibidem.

7 Dispensatur etiam cum regulari, ut seculare beneficium habeat in quo præfici est omnino de iure prohibitus. d. c. monach. de statu monach. §. in cap. officii, de elect. cap. cum de beneficio. de preb. lib. 6. sunt enim regularia committenda regularibus, & secularia secularibus. §. volumus, de collat. in Concord. cle. 1. de elect. cap. in noua. 16. que. 7.

Regularis seculare obcinere sine dispensatione non potest.

8 Notandum est, quod licet monachus & regularis possit vnum habere beneficium regulare, tamen duo habere non potest, nec quidem capellam vel pensionem aut portionem monachalem cum beneficio: nam quodlibet beneficium est incooperabile monacho cum primo. ca. cum singula. de preb. lib. 6. vbi sic dicitur. Singula officia singulis esse committenda personis præsentem edicto probibemus ne aliqui monachi vel religiosi alii pluribus prioratibus, vel ecclesiis absque sedis Apostolicæ autoritate præesse præsumant: nisi vnus ex eis ab alio dependeat: vel ad-